

24. Krisztus szolgálata a mennyei templomban

Van szentély a mennyben, az igazi templom, amelyet az Ős nem az ember épített. Ebben Krisztus szolgál, a hűvök rendelkezésére bocsátva engesztelő áldozatának juttatásait, amit egykor mindenkiért feláldozott a kereszten. Nagy főpapunk lett beiktatva az mennybemenetelekor megkezdte kázzal benjírt szolgálatát. Engesztelő szolgálatának második, utolsó szakaszát a 2300 éves prófétai idő lejártakor, 1844-ben kezdte el. Ez a vizsgálati áttétel munkája, mely minden bűnös elrendezésének része, melyet az ősi hűber szentély megtisztítása jelképezett az engesztelés napján. A szentélyt a jelkép szolgálatban áldozati állatával tisztították meg, a mennyei dolgok Jézus áttételnek támasztékát áldozatával tisztulnak meg. A vizsgálati áttétel a mennyei látnyok előtt nyilvánvalóvá teszi, hogy kik haltak meg Krisztusban, az ezúttal benne mártírok az első feltámasztásra. Ez nyilvánvalóvá teszi azt is, hogy az átlók közül kik maradtak meg Krisztusban, megtartván Isten parancsolatait az Jézus hitét, az ezúttal benne kások Isten áttétel országhozba való elragadtatásra. Isten igazságát igazolja ez az áttétel, megtartván azokat, akik Jézusban hisznek. Nyilvánvalóvá teszi, hogy akik hűségesek maradtak Istenhez, elnyerik az országot. Krisztus eme szolgálatának befejezése a második advent előtt, az emberiség vizsgálatának lejárásait jelzi. (Zsid 8:1-5; 4:14-16; 9:11-28; 10:19-22; 1:3; 2:16-17; Dán 7:9-27; 8:13-14; 9:24-27; 4Máz 14:34; Ez 4:6; 3Máz 16; Jel 14:6-7; 20:12; 14:12; 22:12)

Előkezdett az esti áldozat ártása. A pap a jeruzsálemi templom udvarán állt, káoszban arra, hogy bemutassa a bűntudatát. Amikor a kezét felemelte, hogy megáldja az áldozatot, a föld megrázkódott. A pap rámtámasztotta a káoszt, az a bűntudat elszabadult. A földrengés moraján a hangos zajt hallott, amikor láthatatlan káosz a templom feléggényét a tetőtől az aljáig kettőhasította.

A városban fekete felhők takartak be egy keresztet. Jézus, Isten hőséti bűntudatát felkiáltott: "Élvágeztetett!" Majd meghalt a világ bűntudatát.

Az előképzés találkozott a valóságokkal. Megtartott a templomi szolgálat által szajzadokon a előre jelzett esemény. A Megváltás befejezte engesztelő áldozatát, az mivel a jelkép valóságát vált, az áldozatot előre jelző szertartások ártányát veszítették. Ezúttal szakadt kettő a földrengés, esett le a káosz, szabadult el a bűntudat.

De a megváltás támasztotta ennél tábbet jelent. A kereszten a sem veszi el ártányát. Jézus feltámasztása az Mennybe menetele figyelmünket a mennyei templomra irányítja, ahol már nem mint bűntudat, hanem mint pap szolgál. Egyszer s mindenkorra száján áldozatát bemutatta (Zsid 9:28); az most mindenkinek felkínálja engesztelő áldozatának áldásait.

Á

A mennyei templom

Isten megparancsolta

Mázesnek, hogy Áp-tse fel fÁldi lakÁshelyÁl (2Máz 25:8) az "szÁvetsÁg első templomÁt (Zsid 9:1). Ez volt az a hely, ahol a nÁpet megtanÁtottÁk az ÁdvÁssÁg ÁtjÁra. Mintegy 400 Ávvel kÁsőbb JeruzÁlemben a Salamon kirÁly Által Áp-tett kőtemplom vÁltotta fel Mázes hordozhatÁ templomÁt. MiutÁn Nabukodonozor lerombolta a templomot, a BabilonbÁ hazatÁró foglyok felÁp-tettÁk a máisodik templomot, amelyet Nagy HerÁdes megsÁp-tett, Ás a rÁmaiak Kr. u. 70-ben leromboltak.

Az Ájtestamentum

kinyilatkoztatja, hogy az ÁjszÁvetsÁgnek is van temploma, amely a mennyben van. Ebben Krisztus főpapÁnt szolgál âza mennyei FelsÁg kirÁlyi szÁkÁnek" jobbÁjn. Ez a templom âzaz igazi sÁtor", âz amelyet az Ásr, Ás nem ember Áp-tett" (Zsid 8:1-2).[1] A SÁ-nai-hegyen Mázes lÁtta âza mintÁt", a mennyei templom âz makettjÁt" vagy kicsinyÁ-tett máisÁt (lÁsd 2Máz 25:9, 40).[2] A Mázes Által Áp-tett templomot a SzentÁ-rÁs âza mennyei dolgok ÁbrÁzolatainak", szenthelyÁt pedig âzaz igazi... máisolatÁnak" nevezi (Zsid 9:23-24). A fÁldi templom Ás szolgálatai kÁlÁnleges bepillantÁst adnak a mennyei templom rendeltetÁsÁbe.

A SzentÁ-rÁs vÁges-vÁgig

utal a mennyei szentÁly vagy templom lÁtezÁsÁre (pl. Zsolt 11:4; 102:20; Mik 1:2-3 - Áj prot. ford.)[3].

JÁnos, a lÁtnok, lÁtomÁsban lÁtta a mennyei templomot. Azt mondta rÁla, hogy az âza mennyben a bizonyÁgtel sÁtorÁnak temploma" (Jel 15:5), Ás âzIsten temploma a mennyben" (Jel 11:19). LÁtta ott azokat a tÁrgyakat is, amelyek mintÁjÁra a fÁldi templom szenthelyÁnek berendezÁse kÁszÁlt, mint pÁldÁul a hÁtÁigÁ gyertyatÁ (Jel 1:12) Ás a fÁstÁllóltÁr (Jel 8:3). LÁtta ott a szÁvetsÁg lÁdjÁit is, amely hasonlÁ volt a fÁldi szentek szentjÁben levöhÁz (Jel 11:19).

A mennyei fÁstÁllóltÁr

Isten trÁnja előtt Áll (Jel 8:3; 9:13). Ez a trÁn Isten mennyei templomÁban van (Jel 4:2; 7:15; 16:17). TehÁt a mennyei trÁnterembeli jelenet (DÁn 7:9-10) a mennyei templomban van. A vÁgső bÁntetÁs ezÁrt Isten templomÁbÁ indul ki (Jel 15:5-8).

VilÁgos tehÁt, hogy a

SzentÁ-rÁs a mennyei templomot mint valÁsÁgos helyet (Zsid 8:2) mutatja be, nem pedig mint jelkÁpet vagy elkÁpzelÁst.[4] A mennyei templom Isten elsődleges lakÁshelye.

Á

kötele szolgáltatást teljesítettek - a naponta szolgáltatókat a szenthelyen, vagyis az első helyiségben (lásd e könyv 4. fejezetét), és az önkénti szolgáltatást a szentek szentjében, vagyis a második helyiségben. Ezek a szolgálatok mutatják be Krisztus papi szolgálatát.[9]

2. A szenthelyen végzett szolgálat. A templom szenthelyén végzett papi szolgálatot a kőzbenjárás, megbocsátás, megbökölés és helyreállítás-társ szolgálatoként lehetne jellemezni. Mint folyamatos szolgálat, állandós lehetőséget nyújtott a bűnösnek arra, hogy Isten elöl járjon a pap kőzet-társával.[10] Ez azt az igazságot jelképezte, hogy a bűnbánás bűnös Krisztus papi kőzbenjárás szolgálatát által azonnal és állandósan Isten elöl járhat (Ef 2:18; Zsid 4:14-16; 7:25; 9:24; 10:19-22).

Amikor a bűnbánás bűnös[11] álladozati állatot vitt a templomba, kezét az állat fejére tette, és megvallotta bűntetteit. Ez a cselekedet a bűnös bűnt és megbökölését jelképesen állhelyezte az álladozatra. Ennek eredményeként bocsánatot nyert bűnre.[12][13] Ahogy a "The Jewish Encyclopedia" mondja: "A kőz rálhelyezése az álladozat fejére szokásos szertartás, amely által a helyettesítés és a bűn állhelyezése megtörténik." "Minden álladozatban benne van a helyettesítés gondolata; az álladozat foglalja el a bűnös ember helyét."

A bűnálladozat vére

kötelekóppen alkalmazták: a) Bevitték a szenthelyre, a belső főtorny elöl hintették, és a főtornyoltár szarvaira kenték (3Móz 4:6-7, 17-18). b) Ha nem vitték be a templomba, akkor a pitvarban az álladozati oltár szarvaira kenték (3Móz 4:25,30), és a pap megette az álladozat húsának egy részét (3Móz 6:25-26, 30). Az álladozók mindkét esetben megértették, hogy bűntetteik és szímadási kőtelezetségük állt a templomra és a papságra.[14]

ÉEben a szertartási

eljárásban a templom magára vállalta a bűnbánás bűnösségét és felelősségét - legalábbis arra az esetre -, amikor a bűnbánás álladozatos mutatott be, és megvallotta tővéseit. Majd Isten bocsánatának és javahagyásának tudatában ment el. A valóságban pedig, amikor a Szentlélek bűnbánatot ábreszt a bűnös szívében, és arra indítja, hogy fogadja el Krisztust mint Megváltóját és Urát, Krisztus magára vállálja bűneit és felelősségét. Isten ingyen megbocsát neki. Krisztus a hűvő keze és helyettese."[15]

A szenthelyen folyó

szolgálat az egyőnre állsszpontosít az előkőpben és a valóságban. Krisztus papi szolgálatát intőzkedik a bűnös bocsánatát és Istennel való megbököléséről (Zsid 7:25). "Krisztusért Isten megbocsát a bűnbánás bűnösnek, neki tulajdon-tja Fiának igaz jellemét és engedelmességét, megbocsátja bűnt, és gyermekeként beá-ja nevét az őlet könyvébe (Ef 4:32; 1Jn 1:9; 2Kor 5:21; Róm 3:24; Lk 10:20). Ha a hűvő Krisztusban marad, Urunk a Szentlélek által úgy megerősíti, hogy lelkiileg megőrök, és kifejlődnek benne az Isten jellemét tőkrőző erők és kegyelmi ajándékok (2Pt 3:18; Gal 5:22-23)."[16] A szenthelyen folyó szolgálat a hűvő megigazulását és megszentelődését eredményezi.

A végzettség. Az engesztelési nap eseményei Isten
 első végzettségnek három szakaszt mutatja be. Ezek a következők: a) "A
 millennium előtti végzettség" (vagyis "a vizsgálati végzettség"), amelyet "az
 advent előtti végzettség" is neveznek; b) "a millenniumi végzettség"; c) "a
 végrehajtási végzettség", ami a millennium végén történik.

1. A szentek szentjében folyó

szolgálat. A

papi szolgálat második része elsősorban templomközpontú, amely a templomot Isten
 népe előtt hivatott megtisztítani. A szolgálatnak ez a formája, amely a
 templom szentjében álláspontra állított, és amelyet csak a főpap végezhetett, a
 vallási év egyetlen napjára korlátozott.

A templom megtisztításához

kecskebakra volt szükség - az Ábrahám kecskebakra és a bűnbakra (három 'az' szóval).
 Az Ábrahám kecskebakra megáldásával a főpap engesztelést végzett "a
 szentélyért" [azaz e fejezet szerint a szentek szentjéért], a gyülekezet
 szentjéért (a szentélyért) és az oltárért (amely a pitvarban volt) (3Móz 16:20;
 v. 16:16-18).

A főpap bevitte a szentek

szentjébe az Ábrahám kecskebakra végzettségét, amely Krisztus végzettségét jelképezte, és Isten
 jelenlétében kifejezetten a kegyelem királyi székére - a Tízparancsolatot
 tartalmazó frigidá fedelére - hintette, hogy ezzel eleget tegyen Isten szent
 végzettségének követelményeinek. Ez a tette azt a felmérhetetlen árat jelképezte,
 amelyet Krisztusnak kellett megfizetnie a mi bűnünkért, és azt, hogy Isten
 mennyire szeretné népe előtt magával megbékéltetni (v. 2Kor 5:19). Majd ezzel a
 végzettséggel megkente a szentélyt és az oltárt, amelyet az év minden
 napján meghintettek a bevallott bűntetteket jelképező végzettséggel. Ezáltal a főpap
 engesztelést végzett a templomért és a népeért, és mindkettőt megtisztította
 (3Móz 16:16-20, 30-33).

Á

Á

Ezután a főpap, aki

Krisztust mint követelményét jelképezte, magára vette a bűnt, amely addig
 beszennyezte a templomot, és elhelyezte azt az oltár kecskebakra, azaz a
 bűnt kivezették Isten népe előtt. Ez a cselekmény eltávolította a népe
 bűnét, amely előzőleg jelképesen átkerülte a bűnbánás bűnről a templomra a

naponkénti bocsánatszerző szolgáltatáinak valóban vagy háosaín keresztá. Ezzel a templom megtisztult, és felkészült a kárvetkező évi szolgáltatásra (3Máz 16:16-20, 30-33)[17]. Így minden elrendeződött Isten és népe között.[18]

Az engesztelési nap a bűn megsemmisítésével foglalkozó áttétele folyamatát mutatja be. Az ezen a napon elvégzett engesztelés áz előre jelezte, hogy Krisztus árdemei által valógál ártákre megszűnik a bűn, és ezzel az egész világegyetem, megbáköve, Isten harmonikus uralma alá kerül.[19]

Á

2. Azázel, a bűnbak.

A háber Azázel

éžé bűnbak' (menekülési bak) fordása, és a Vulgata caper emissarius, élkálátt bak' (3Máz 16:8) kifejezéséből származik.[20]

Máz 3. kányve 16.

fejezetnek figyelmes tanulmányozása során kiderül, hogy Azázel Sítánt jelképezi, és nem Krisztust, ahogy egyesek gondolják. Ezt a magyarázatot az alábbi árvék támasztják alá: éž(1) A bűnbakot nem árták meg áldozatként, és ezért nem lehetett a bűnbocsánat eszkáze. Mert éžvántás nélkül nincs bűnbocsánat" (Zsid 9:22). (2) Mág mielőtt a bűnbak belépett a szertartásba, az ásr bakjának áre teljesen megtisztította a templomot (3Máz 16:20). (3) Ez a szakasz a bűnbakot olyan személyes lánykát kezeli, aki ellentéte és ellensége Istennek (3Máz 16:8 szá szerint ágy hangzik: éEgyiket Jahvának, a másikat pedig Azázelnek'). Ezért a templomi páldázat szerepében kárvetkezetesebb az ásr bakját Krisztus jelképeknek, és a bűnbakot - Azázelt - Sítánt jelképeknek tekinteni.[21]

3. Az áttétele

kálátnáző szakaszai. Az engesztelési napi bűnbak szertartása a Golgotán tálra, a bűnkárd és valógső megoldására, a bűn és Sítántin számúcsáre mutatott. éžA bűn miatti teljes felelősság Sítántinra, a bűn szerzőáre és a felbujtásra hájru vissza. Sítántin és ásszes há-ve, valamint a bűn minden hatása elpusztul, és eltűnik a világegyetemből. Az áttétele általi engesztelés tehát teljesen megbákölt és ásszehangolt világegyetemet hoz létre (Ef 1:10). Ez az a valógső cöl, amelyet Krisztusnak a mennyei templomban végzett szolgálata második és utolsó szakasza valás-t meg.[22] Ez az áttétele vágleg igazolja Istent a világegyetem előtt.[23] Az engesztelési napja a valógső áttétele hájrom szakaszát ábrázolta:

a) A bűntá eltávolása a

templombá ásszefágg az áttétele első vagy pre-adventi szakaszával. Ez éžaz átle kányvában feljegyzett nevek irányul, mint ahogy az engesztelési nap arra irányult, hogy a bűnbánás bűntásk bevalott bűntől a templom megtisztuljon. Az álhá-vők kirotásádnak; az igazi há-vők hite és Krisztussal való egyáge ismét

nyilvánvalóvá lesz a húsges világgegyetem előtt, és a bűntetteik kitárthatnak." [24]

b) A bűnbak pusztába való

úése azt jelképezi, hogy Sőtán ezer esztendeig az elhagyott földön lesz. Ez az ezer év a második adventkor kezdődik, és egybeesik a első tőlet második szakaszával, amely a mennyben lesz (Jel 20:4; 1Kor 6:1-3). Ez a millenniumi tőlet a gonoszok feletti tőlet tekintésőt tartalmazza, a megváltottaknak pedig áldást jelent, mert megláthatják, Isten hogyan kezeli a bűnt és a kárhozatra tőt bűnsőket. Ez világiaszt ad minden olyan kőrdőre, amelyet a megváltottak feltehetnek Isten kegyelméről és igazságos voltára! (Iáisd a kőnyv 26. fejezetet).

c) A tiszta tőbor az

tőlet harmadik, azaz vőgrehajtási szakaszának kővetkezmőnyeit jelképezi: tőz pusztája el a gonoszokat, és megtisztja a földet (Jel 20: 11-15; Mt 25:31-46; 2Pt 3:7-13; Iáisd a kőnyv 26. fejezetet).

Á

A mennyei templom a prőfőciában

A fenti fejtegetésben az

előkőp valósaiga szempontjából vizsgáljuk a templomot. Most megnőzzük ezt a prőfőciában.

A mennyei templom

felkenetése. A

Dániel 9. feje. 70 hetes prőfőciája Krisztus mennyei templomban vőgzett papi szolgálata megkezdésőt jelőli meg. A 490 év egyik utolsó eseménye a "szentek szentjének" felkenetése (Dániel 9:24; Iáisd a 4. fejezetet). A "szentek szentje" kifejezés a hőber "őqdősim" sző szerinti fordő-tősa.

Ahogy a földi templomot

beiktatásakor szent olajjal szentelték fel szolgálatára, a mennyei templomot is fel kellett szentelni a felavatásakor Krisztus kőzbenjárő szolgálatára.

Mennybemenetellel, amely nem sokkal halála után megtőrtőt (Dániel 9:27)[25], Krisztus megkezdte szolgálatát mint főpapunk és kőzbenjárőnk.

A mennyei templom

megtisztatása. A

mennyei templom megtisztatására a Zsidőkhöz őrt levő ezt mondja: "őő%os csaknem minden vőrrel tisztatztatik meg a tőrvőny szerint, és vőrontás nélkül nincsen bűnbocsánat. Annakőőrt szőksőges, hogy a mennyei dolgok őbrőzölatai effőllel tisztatttassanak meg, maguk a mennyei dolgok ezeknél kőlőnb őldozatokkal" -

Krisztus drága vérével (Zsid 9:22-23).

Különböző rágalmazók

az alábbiak szerint értelmezték ezt a bibliai tanítást. Henry Alford megjegyezte, hogy "ez magának a mennynek is meg kellett tisztulnia, és meg is tisztult Krisztus engesztelő vére által." [26] B. F. Wescott megjegyezte: "Elmondható, hogy még a mennyei dolgok is, amennyiben megvalósultak az ember eljuttatásának feltételeit, a bűnbeesés által álltak valamit, ami megtisztítást igényelt." Krisztus vére volt az - mondta -, ami rendelkezésre állt a földi templom mennyei előképének megtisztására". [27]

Ahogy Isten népe hit által

a bűnt a bűntudozatra helyezte, és azok jelképesen átkerültek a földi templomra, az észszívetséges idejében a bűnbánás bűns bevallott bűne hit által ugyanógy áthelyeződik Krisztusra. [28]

és ahogy a jelképes

engesztelési napon a földi templom megtisztása eltávolította az ott felhalmozódott bűnt, a mennyei templomot a mennyei képekben feljegyzett bűntettek végtelen eltávolítása tisztítja meg. A feljegyzéseket azonban végtelen kitárlás előtt megvizsgálják, és megállapítják, ki jogosult arra, hogy bűnbánata és Krisztusba vetett hite által belépjen Isten árk országaiba. A mennyei templom megtisztása ezért vizsgálatot, illetve áttétet is magában foglal, [29] ami teljesen tákrázi az engesztelési nap áttétnapi jellegét. [30] Az áttételnek, amely jóváhagyja annak eldöntését, ki ádváza, átkerül el, a második advent előtt kell megtörténnie, mert Krisztus a jutalmával tér vissza, hogy megfizessen "mindenkinek, amint az ő cselekedete lesz" (Jel 22:12). Akkor Sítáin vádjai is választ kapnak (v. Jel 12:10).

Mindazok, akik őszintén

megbánták bűntüket, és hit által igénylik Krisztus engesztelő véreit, bocsánatot nyerne. Amikor ebben az áttételben a névre sor kerül, és nyilvánvaló lesz, hogy felítázték Krisztus igazságának palástjába, Isten eltérli bűntüket, és ezeket a hávóket máttáknak tartja az árk áttételre (Lk 20:35). "Aki győz - mondta Jézus -, az fehér ruhákba íttázik; és nem tártá ki annak nevét az áttétel könyvéből, és vallást teszek annak nevére az áttétel Atyám előtt és az ő angyalai előtt" (Jel 3:5).

Dániel prófétája kinyilatkoztatja

a vizsgálati áttétel jellegét. Még a földön a kis szarv által jelképezett hitehagyás hatalom gzi Isten és népe elleni istenkáromlás és áldozó munkáját (Dán 7:8, 20-21, 25), királyi szövek kerülnék a helyre, és Isten felágyel a végső áttételben. Ez az áttétel a mennyei templom trétermében, mennyei tanók jelenlétében tártá. Amikor a tártá helyet foglal, megnyitják a képeket, jelezve, hogy a vizsgálati eljárás elkezdődött (Dán 7:9-10). Csak eme áttétel után pusztán el Isten a hitehagyás hatalmat (Dán 7:11). [31]

Az Ő-tŐlet ideje. Mind Krisztus, mind az Atya rŐszt vesz a vizsgŐlati Ő-tŐletben. Krisztus, mielőtt Őz az Őgnek felhőiben", visszatŐr a fŐldre, mint Őz Emberfia" megy Őz az Ő-regkorŐhoz", Istenhez, az AtyŐjhoz, Ős elŐje Őill (DŐjn 7:13). Mennybemenetele Őta Krisztus fŐpapkŐnt, kŐzbenjŐrŐkŐnt szolgál Isten elŐtt (Zsid 7:25). De ekkor azŐrt megy az AtyŐjhoz, hogy Őtvegye az orszŐgot (DŐjn 7:14).

1. Krisztus papi

szolgŐlatŐnak elhomŐlyosŐ-tŐisa. DŐjniei 8. fejezete beszŐl a jŐs Ős rossz kŐzŐtti kŐzdelemrŐl Ős Isten vŐgsŐ gyŐzelmŐrŐl. Ez a fejezet kinyilatkoztatja, hogy Krisztus fŐpapi szolgŐlatŐnak megkezdŐse Ős a mennyei templom megtisztŐ-tŐisa kŐzŐtt egy fŐldi hatalom elhomŐlyosŐ-tja Krisztus szolgŐlatŐt.

Ebben a lŐtomŐjsban a kos

jelkŐpezte a mŐdŐ-perzsa birodalmat (DŐjn 8:3), a kŐt szarv pedig, amelyek kŐzŐl a magasabb nŐvekedett kŐsŐbb, vilŐgosan ŐbrŐzolta a birodalom kŐt szakaszŐt. A perzsa rŐsz emelkedett fel kŐsŐbb. Amint DŐjniei megjŐvendŐlte, ez a keleti birodalom kiterjesztette hatalmŐt Őznapnyugat, Őszak Ős dŐ felŐ", Ős Őz naggyŐ lett (DŐjn 8:4).

A nyugatrŐ jŐvŐ kecskebak

GŐrŐgorsŐgot jelkŐpezte, a nagy szarv pedig Nagy SŐndort (DŐjn 8:21). SŐndor, aki Őznapnyugat felŐ" jŐtt, szŐsebesen legyŐzte PerzsiŐt, majd halŐla utŐjn nŐhŐny Ővvel birodalma Őznapnyugati orszŐgra oszlott" (DŐjn 8:8, 22), Kasszandrosz, Lizimachos, Szeleukosz Ős Ptolemaiosz orszŐgŐira.

Őz Ezek orszŐgai utŐjn" (DŐjn

8:23), mŐs szavakkal, a felosztott gŐrŐg birodalom vŐge felŐ Őz egy kis szarv" tŐmad (DŐjn 8:9). Egyesek Antiochus Epiphanes szŐ-r kirŐly uralomra jutŐsŐt tartjŐk a prŐfŐcia e rŐsze beteljesedŐsŐnek, aki Kr. e. a II. szŐzadban egy rŐvid ideig uralkodott Palesztina felett. MŐsok, a reformŐtorok kŐzŐl is sokan, ezt a kis szarvat RŐmŐvel azonosŐ-ttŐk, mind pogŐny, mind keresztŐny szakaszŐban. Az utŐbbi magyarŐzat pontosan beleillik a DŐjniei Őllyal adott meghatŐrozŐsba, mŐ-g az elŐbbi nem.[32] FigyeljŐk meg az alŐbbiakat:

a) A kis szarv hatalma a

gŐrŐg birodalom bukŐsŐtŐ Őz utolsŐ idŐig" terjed (DŐjn 8:17). Csak RŐm - a pogŐny Ős a pŐpai - felel meg ennek az idŐ meghatŐrozŐsnek.

b) DŐjniei 2., 7. Ős 8.

fejezetŐnek prŐfŐciŐji pŐrhuzamosak egymŐssal (lŐsd a prŐfŐtikus pŐrhuzamot ŐbrŐzolŐ tŐblŐzatot e kŐnyv 365. oldalŐjn). A DŐjniei 2. fej. szerinti szobor nŐgy fŐme Ős a DŐjniei 7. fejezetŐben ŐbrŐzolt nŐgy fenevad ugyanazokat a birodalmakat kŐpviseli: Babilont, MŐdŐ-PerzsiŐt, GŐrŐgorsŐgot Ős RŐmŐt. A kŐt, vasbŐ Ős cserŐpbŐl ŐllŐ IŐbfej Ős a negyedik fenevad tŐ-z szarva a darabokra hullott RŐmŐt ŐbrŐzolja; ezek a felosztott Őllamok fennmaradnak a mŐsodik adventig. FigyeljŐk meg, hogy mind a kŐt prŐfŐcia RŐmŐt tartja GŐrŐgorsŐg

utádjának és a második advent és a végé-tőlet előtti utolsó birodalomnak. Dániel 8. fejelet kis szarva beleillik ugyanebbe a meghatározásba; ez káveti Gárgorszi, és természetlőtti mádon romba dől, vagyis ázköz árintése nélkül rontatik meg" (Dán 8:25; vé. Dán 2:34).[33]

c) Má-d-Perzsiát Dániel áznagy"-nak nevezi, Gárgorszi, áznagy"-nak, (Dán 8:4,8-9), a kis szarvra pedig azt mondja áznagyon megnöve". Ráma, az egyik legnagyobb világhatalom megfelel ennek a meghatározásnak.

d) Csak Ráma terjesztette ki birodalmát (Egyiptomra), keletre (Macedóniára és Kis-Ázsiára) és áza ká-vánatos föld felé" (Palesztinára), pontosan ágy, ahogy a prófécia megjövendölte (Dán 8:9).

e) Ráma kelt fel áza seregnek fejedelme", a ázfejedelmek fejedelme" ellen (Dán 8:11,25), aki nem más, mint Jézus Krisztus. ázEllene és népe ellen, valamint temploma ellen a rámai hatalom vőgtelenül megdőlőbentő harcot vővott. Ez a jellemzős Rámának mind pogány, mind pápai szakaszra vonatkozik. Má-g a pogány Ráma ellenlő Krisztusnak, és valásággal lerombolta a jeruzsálemi templomot, a pápai Ráma tőnylegesen elhomályosította Krisztusnak a bűnsáklőrt a mennyei templomban folyó papi, kőzbenjárás szolgálatát (Zsid 8:1-2) azzal, hogy azt olyan papsággal helyettesít, amely emberek kőzbenjárása által akar bűnbocsánatot kőnőlni."[34] (Lásd a 13. fejezetet.) Ez a hitehagyó hatalom valásban ázföldre veti az igazságot, és cselekszik, és já szerencsése van" (Dán 8:12).

2. A helyreállás, megtisztás és á-tőlet ideje. Isten nem engedi, hogy a Krisztus főpapi szolgálataira vonatkozó igazság elhomályosítsa a vőgtelenségig tartson. Hűség, istenfő emberek őtjőn meglevenette ágyő. A reformáció rőszlegesen őra felfedezte Krisztus kőzbenjárás szerepét, és ezzel nagy ábredést hozott a keresztőny világban. De mág tőbb igazság vőrt feltőrsra Krisztus mennyei szolgálataira.

Dániel lőtomása jelezte, hogy Krisztus szerepe - mint főpap - kőlőnősen kiemelkedő lesz ázaz utolsó idő" kőzeledtővel (Dán 8:17), ázámikor elkezdő kőlőnőleges munkájő - a megtisztás - az állandó kőzbenjárás szolgálatő kővő (Zsid 7:25).[35] A lőtomás meghatőrozta, mikor kezdő el Krisztus ezt a valásággos engesztelősnapi szolgálatot - a vizsgálati á-tőlet munkájő (Dán 7) - és a templom megtisztáső: ázkőtezer és hőromszáj estvőig és reggelig, azutőn kideről a szenthely igazsága" (Dán 8:14)[36] (Kőtezerhőromszáj estig, reggelig, aztőn tiszta lesz a szentőly." - Ášj kat. ford.). Mivel a lőtomás az utolsó időre utal, a szentőly, amelyől besző, nem lehet a földi templom, mert az Kr. u. 70-ben elpusztult. Ezőrt a prófécia minden bizonnyal az Ášjszávetsőg templomőra, a mennyei templomra vonatkozik, arra a helyre, ahol Krisztus ádvőssőgőnk árdékőben vőgzi a szolgálatait.

Mit jelent a 2300 nap vagy "2300 este és reggel" az eredeti háberben? [37] Mázes 1. könyve szerint egy "este és reggel" az egy nap. Ahogy a könyv 4. és 12. fejezetében láttuk, a jelképes próféciában az idő szintén jelképes, egy próféta nap egy évet jelent. Tehát ahogy a százasok során sok keresztény hitte, a Dániel 8. fejezet 2300 napja 2300 valóságos évet jelent. [38]

a) Dániel 9.

Fejezetéhez a Dániel 8. fejezete a kulcs. Isten megbáztá Gabrielt, hogy "Érted meg" Dániellel "Éza látást" (Dániel 8:16). De a látomás hatására olyan megráztá volt, hogy Dániel beteg lett, és Gabrielnak abba kellett hagynia a magyarázatot. A fejezet végén Dániel megjegyezte: "Ézámokodám ezen a látáson, és senki sem értette" (Dániel 8:27).

E főlbeszárás miatt

Gabrielnek el kellett halasztania az időszakra vonatkozó magyarázatot - a látomás egyetlen olyan részletét, amelyet még nem magyarázott meg. Dániel 9. fejeleté: Gabriel visszatért, hogy befejezze megáztást. Dániel 8. és 9. fejezete tehát összefügg. Az utóbbi a 2300 nap titkának kulcsa. [39] Amikor Gabriel megjelent, ezt mondta Dánielnek: "Éljél, hogy megjelentsem... vedd eszedbe az ért a százasat, és érted meg a látómaszt" (Dániel 9:23). Itt visszautal a 2300 napra a látómasra. Az a tény, hogy a Dániel 8. fejeleté látómasának időelemét akarja megmagyarázni, világossá teszi, miéért vezeti be magyarázatát a 70 hetes próféciával.

A 70 hért, vagyis 490 évt a

zsidóknak és Jeruzsálemnek "Ézsabatott" (Dániel 9:24). Az alapul szolgáló háber száza chátak. Bár ezt az ért csak egyszer használja a Szentírás, jelentése egy évt háber forrásokból [40] [41] megérthető. A Gesenius által összeállított ismert háber-angol száztír szerint ez azt jelenti, hogy "Ézleváni" vagy "Ézsátosztani".

Ezzel a háttérrel Gabriel

magyarázata nagyon világos. Elmondja Dánielnek, hogy a 490 évt el kell venni a hosszabb időszakból, a 2300 évtől. A 490 évt kiindulópontjúl Gabriel "Éza Jeruzsálem értéptése felől való százasat keletkezésért" jeléli meg (Dániel 9:25), ami Kr. e. 457-ben, Artaxerxes uralkodásának hetedik évtében történt (lásd a 4. fejezetet). [42]

A 490 évt Kr. u. 34-ben ért

végét. Ha a 2300 évtől elveszünk 490 évt, marad 1810 évtünk. Mivel a 2300 évt 1810 évtel haladja meg a Kr. u. 34. évt, eljutunk 1844-hez [43]

b) Krisztus

szolgálatának teljesebb megértése. A XIX. század elején sok keresztény - köztük baptisták, angol kálvinisták, metodisták, lutheránusok, anglikánok, epizkopálisok,

kongregacionalisták és mások - behatároltan tanulmányozták Dániel 8. fejeletét.
prófétiaját.[44][45]
Ezek a bibliakutatók úgy tartották,
hogy nagyon fontos események fognak a 2300 év végén történni. Annak megfelelően, ahogy ők értelmezték a kis szarv hatalmát és a szentélyt, arra számítottak, hogy ez a profétikus időszak az egyház megtisztításával, Palesztina és Jeruzsálem felszabadításával, a zsidók hazatérésével, a történelk vagy mohamedán hatalom bukásával, a pápaság megsemmisítésével, az igazi istentisztelet helyreállításával, a földi millennium megkezdésével, az élet napjával, a földnek tűz általi megtisztításával, illetve a másod adventtel fog véget érni.

E javítványok egyik sem valósult meg, és családok azok, akik ebben hittek. Családjaik selyosságra arányban állt a megjavítvány jellegével. Nyilvánvaló, hogy azoknak a családja, akik Krisztus visszajövetelét várták 1844-ben, selyosabb volt, mint azoké, akik a zsidók Palesztinába való visszatérésére számítottak.[46]

Á

Á

Családjaik kávéztékben sokan felhagytak a profétia tanulmányozásával, vagy elvetették a profétia magyarizálásnak történelmi mádját, ami ezekhez a kávéztékhez vezetett.[47] Egyesek azonban - sok imával nagy alaposággal - továbbtanulmányozták ezt a profétia és a szentély tanát. Továbbra is hitték, hogy Krisztus a mennyi templomban szolgál körül. E szolgálattal kapcsolatosok a megjavítás volt erőfeszítéseik jutalma. Felismerték, hogy az ősegyház és a reformáció történelmi profétikus hite még mindig érvényben van. Profétikus időszáimásuk valóban helyes volt. A 2300 év 1844-ben ért véget. Abban tévedtek - mint minden korabeli magyarázó -, hogy nem értették, milyen eseménynek kell történnie e profétikus időszak végén. A Krisztus szentélyszolgálatára kapott a világossáig családjaikat reményes és ártalmatlanul változtatta.[48]

Amikor a templomra szállítás bibliai tanításokat vizsgálták, rájártak arra, hogy Krisztus 1844-ben az éregkorhoz ment, és főpapi szolgálatainak utolsó szakaszát kezdte el a mennyi templomban. Ez a szolgálat a szentély engesztelés napi megtisztításával előképezett valószínűleg megtisztítás volt, amit Dániel 7. fejelet az advent előtti vizsgálati életkört ábrázol.

Ez az a megjavítás Krisztus mennyi szolgálataira áz nem elfordulás a történelmi keresztényi hittől. Inkább

ennek a hitnek a logikus és elmaradhatatlan beteljesése; csak utolsó napi megjelenése és beteljesése annak, amire a prófécia helyezi a hangsúlyt, amikor az "Irányító" evangéliumot jellemzi... a világhoz szíves biznyságtelének zárás szakaszában." [49]

Á

A nagy kezdélem jelentősége a nagy kezdélemben

Dániel 7. és 8. fejelet.

próféciái felfedik az Isten Sándorjának az "Irányító" nagy kezdélem szívesebb területeit és végső kimenetelét.

Isten jellemének igazolása. A

kis szarv cselekedetein keresztül Sándorján megkérte megkérdejelezni Isten tekintélyét. E hatalom tettei meggyalázták és megtaposták a mennyei templomot, Isten kormányzatának irányítóját. Dániel látomása felhívja a figyelmet a pre-advent tételre, amelyben Isten kimondja a kihoztatás tételét a kis szarvra, és ezzel magára Sándorjánra. A Golgota fennáll minden Sándorján kihívást megcáfol. Mindenki megérti, és egyetért azzal, hogy Istennek igaza van; hogy nem felelős a bűn problémáiját. Jelleme támadhatatlan, és szereteten alapul kormányzata megszilárdul.

Isten népeinek igazolása. Míg

az "Átlet" elmarasztalja a hitehagyás kis szarvat, "szolgálat" a "Felső szentjeinek" (Dániel 7:22 - 9. ford.). Ez az "Átlet" nemcsak Istent igazolja a világegyetem előtt, hanem Isten népeit is. Bár a szívesek során a helyzeteket megvetették és a "Idő" Krisztusba vetett hitét, ez az "Átlet" helyre teszi a dolgokat. Isten népe "Átletben" megvalósul Krisztus "görete": "Ézvalaki az "Átlet" vallást tesz "Átlet" az emberek előtt, "Átlet" is vallást tesz az "Átlet" mennyei Atyám előtt" (Mt 10:32; v. Lk 12:8-9; Jel 3:5).

"Átlet" és "Átlet" vizsgálata. Veszélyeztet-e a vizsgálata "Átlet" azok "Átlet" akik hisznek Jézus Krisztusban? Egyáltalán nem. Az őszinte hívők egységben állnak Krisztussal, és bízhatnak benne mint "Átlet" (Róm 8:34). Bizonyosságuk ebben az "Átlet" rejlik: "Ézvan szívesnk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus" (1Jn 2:1).

Miért van akkor az

elő-adventi vizsgálata "Átlet"? Ez az "Átlet" nem Isten "Átlet"ben van, hanem elsősorban a világegyetem "Átlet" szolgálatja. Válaszol Sándorján vándoraira, és arról biztosítja az el nem bukott teremtményeket, hogy Isten csak azokat engedi be országába, akik igazán megérttek. Tehát Isten megnyitja a "Átlet" nyelveket, hogy pártatlanul vizsgálhassa meg a feljegyzéseket (Dániel 7:9-10).

hogy sok jő cselekedtek (lásd Mt 7:21-23). A mennyei feljegyzés tehát nemcsak az igaznak a hamisát, hanem elképzelt tetteit is teszteli, hanem bizonyosságot is tesz az angyalok előtt arról, hogy ki az igaz hívő, az áldó szolgálatból való elvonása.

A szentlély tana nem hogy nem fosztja meg a hívőt Krisztus iránti bizalmától, hanem inkább táplálja azt. A szentlély tana szemlélettel és megvilágítja a megváltás tervét. A bűnbánás hívő ember számára hisz abban, hogy Krisztus meghalt helyette, ahogy azt az áldozatok jelképezték. Hite által felfelé tekint, hogy megértse, milyen kapcsolatban van a szentlély tana az élő Krisztussal, a papi szolgálatával, aki a szent Isten kárméltóságában van.[52]

A kárméltóság ideje. Isten azt akarja, hogy mielőtt Krisztus visszajön, áldó szolgálatának áldó szolgálata eljusson az egész világra. Áldozatoknak kárméltósága az áldó szolgálattal, amelyet a szolgálat tudatával kell hirdetni, mert "Éljél az ő [Isten] áldozatának" (Jel 14:7). Ez a felszólítás figyelmezteti a világot arra, hogy Isten most áldó kezdi.

Mi most az igazi nagy engesztelési nap idején? Ahogy a zsidóknak azon a napon meg kellett sanyargatni lelküket (Zsid 23:27), Isten felszólítja az egész népet, hogy tartson bűnbánatot. Mindazoknak, akik szeretnék, ha nevük bent maradna az áldó kárméltóságban, rendezniük kell dolgaikat Istennel és embertársaikkal Isten áldozatának ideje alatt (Jel 14:7).

Krisztus főpapi szolgálata befejezéséhez kárméltódik. Az ember kegyelmi idejének[53] éve gyorsan elszállnak. Senki sem tudja, mikor fogja Isten kihirdetni: "Éljél az áldozat." "Éljél az áldozat." - mondta Krisztus -, vigyázzatok, és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő" (Mk 13:33).

Járméltóság a valószínűsítés engesztelési nap fellelmetes idejében, nem kell félnünk. Járméltóság Krisztus áldozatát és papát is szolgálja a mennyi templomban. "Mivel tehát olyan kiváló főpapunk van, aki járhatott az egeken, Járméltóság, az Isten Fia, legyünk állhatatosak a hitvallásban. Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna egyáltalán áldozni gyűngeségekkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kárméltó szenvedett, a bűntől azonban mentes maradt." (Zsid 4:14-16 - Áj kat. ford.)

Á

Lábjegyzet

1.

Á

A Zsidákhoz Á-rt levél valóságos mennyei templomról beszél.

A Zsidák 8: 2-ben a "szent hely" kifejezés a "szent hely" fordítása, a szent hely (dolog) tisztes színe alakja. Másrészt is előfordul ez a tisztes színe kifejezés, pl. Zsidák 9:8., 12., 24-25; 10:19. Ács 13:11 versekben. A kétféle fordítások azt a benyomást keltik, hogy Krisztus csak a szentek szentjében vagy a szenthelyen szolgál, nem pedig az egész templomban. Ez azért van, mert a fordítások a ta hagiát fokozott tisztes szímnak tartják, amely egyes szímben fordítandó. De a Septuaginta Ács Josephus Flavius tanulmányozása során kiderül, hogy a ta hagia kifejezetesen a "szent dolgok"-ra vagy "szent helyek"-re, azaz magára a templomra vonatkozik. Ez az általános kifejezés, amely az egész templomra - szenthelyre Ács a szentek szentjére utal.

Maga a levél szövegmagyarul tisztes színen alátámasztja, hogy a Zsidákhoz Á-rt levélben a ta hagia az egész templomra vonatkozik. A Zsidákhoz Á-rt levélben a ta hagia először a 8:2-ben fordul elő, mégpedig "szent igazi szítor" Ártelmezéseként. Mivel a 8:5-ből világos, hogy a "szent szítor" (skene) az egész templomot jelenti, a Zsidák 8:2-ben is a ta hagia az egész mennyei templomra vonatkozhat. Nem indokolt a tisztes színe ta hagiát a Zsidákhoz Á-rt levélben szentek szentjének fordítani. A szövegösszefoglalás szerint a ta hagiát a legtöbb esetben "szent templom"-nak kell fordítani. ("Christ and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. október, 49. oldal).

Az adventista pionírok a földi templom Ács a ta hagia tanulmányozásában arra a következtetésre jutottak, hogy a mennyei templomnak is két helyisége van. Ez az Ártelmezés a templomról színe tanításai kialakulásának alapját képezte (Damsteegt, "The Historical Development of the Sanctuary Doctrine in Early Adventist Thought" (kiadatlan kézirat, Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1983); vö. White: A nagy kézdelem, 369-385; 378-385. oldal).

2.

Â

Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., Ellen G. White magyarizatai, 6/1082. oldal

3.

Â

Ósi zsidó rabszövegek tanúsítják, hogy egyes rabbik szintén hittek egy valóságos mennyi templom létezésében. Egy rabbi - 2Máz 15:17-ről szöveg magyarizataiban - kijelentette: "Ez a templom (elhelyezése, a fülldi) megegyezik a mennyi templommal, és a frigyláda (elhelyezése) a mennyi trónmal." (Midrash Rabbah Numbers, hasonmás kiadás [London; Soncino Press, 1961], I. kötet, 4. fejezet, 13. rész, 110. oldal. A zsidó jelek az eredetiben is szerepelnek.) Egy másik rabbi a babilóniai Talmudból idézve beszélt "Ez a mennyi és fülldi templomról" (Sanhedrin, 99 b, I. Epstein szerkesztésében [London; Soncino Press, 1969]). Egy harmadik megjegyezte: "Nincs véleményem arról, hogy a lenti templom a fenti templom másolata." (Leon Nemoy kiadásában The Midrash on Psalms, William G. Brauda fordításában [New Haven, Conn., Yale University Press, 1959], Zsolt 30, 1. rész, 386. oldal).

4.

Â

A Zsidokhoz Árt levélben valóságos mennyei templomot Ábrázol:
 â€žA mennyei templom valóságbanak további bizonyítéka az â€žigazi' jelző a Zsid
 8:2-ben. A mennyei templom az â€žigazi' vagy â€žvalódi' templom. Az itt Ács
 9:24-ben használt görög kifejezés, ahol szintén a mennyei Iógkárre
 vonatkozik: alethinós. A görög jelző azt jelenti, hogy â€žvalódi' a
 csupán â€žítszólagos' ellentétét.

A görög alóthés jelzőtől való klasszikus
 megkülönböztetés miatt, ami a â€žhamissal" ellentétben â€žigazit" jelent, az alethinós
 jelző, amely kétszer szerepel a mennyei szentelyre vonatkozóan,
 láthatólag egyértelműen a mennyei templom tényleges valódiságát jelenti.
 Ahogy Istent â€žvalóságos"-nak Árja le Jn 17:3, Ács kávetkezésképpen Pál is,
 páldául az 1Thessz 1:9-ben, az alethinós alkalmazásával, más
 tulajdonságok is valódiságot tákráznak, amennyiben Isten valódiságához
 kapcsolódnak. Minthogy a mennyei templom Isten valódiságához kapcsolódik, az annyira
 valóságos, mint Isten" (Hasel, â€žChrist Atoning Ministry in Heaven", Ministry,
 1976. január, kézilír beszórás, 21c).

5.

Â

Holbrook, â€žSanctuary of Salvation", Ministry, 1983.
 január, 14. oldal

6.

Â

White: JÃ©zus Ã©lete, 16-17. oldal

7.

Â

Holbrook, â€žLight in the Shadows". Journal of
Adventist Education, 1983. oktÃ³ber-november, 27. oldal

8.

Â

I. m., 28. oldal.

9.

Â

â€žAmint Krisztus szolgálata két nagy részből áll, amelyek közül mindegyiknek megvan a rendelt ideje és megkülönböztető helye a mennyei szentélyben,  gy a jelképes szolgálat is két részből állt, a naponkénti  s évenkénti szolgálatból, amelyet a szent ly k t helyiségében végeztek" (E. White: P tri rk s próféták, 315. oldal).

10.

Â

A naponkénti reggeli és esti áldozatban a pap az egész nemzetet képviselte.

11.

Â

A családban az apa képviselte feleségét és gyermekeit, akik nem mutattak be áldozatot.

12.

Â

Lásd például Angel M. Rodriguez, "Sacrificial Substitution and the Old Testament Sacrifices", Sanctuary and The Atonement, 134-156. oldal; A. M. Rodriguez, "Transfer of Sin in Leviticus", 70 Weeks, Leviticus and Nature of Prophecy, szerk. F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 169-197. oldal

13.

Â

"Atonement, Day of", The Jewish Encyclopedia, szerk. Isidore Singer (New York N. Y.; Funk and Wagnalls Co., 1903), 286. oldal.
Lásd szintén Hasel, "Studies in Biblical Atonement I. Continual Sacrifice, Defilement, Cleansing and Sanctuary," Sanctuary and the Atonement, 97-99. oldal

14.

Â

Hasel, "Studies in Biblical Atonement I." 99-107. oldal;
Alberto R. Treiyer, "The Day of Atonement as Related to the Contamination and Purification of the Sanctuary," 70 Weeks, Leviticus, Nature of Prophecy, 253. oldal

15.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 27. oldal

16.

Â

I. m., 29. oldal

17.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Hasel, â€žStudies in Biblical Atonement II. The Day of Atonement", Sanctuary and Atonement, 115-125. oldal

18.

Â

VÃ¡l. Hasel, â€žThe â€žLittle Hom", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", a Sanctuary and Atonement-ben, 206-207. oldal; Treiyer, â€žDay of Atonement", 252-253. oldal

19.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 29. oldal

20.

Â

Végh. "Azazel," SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
102. oldal

21.

Â

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal.
Századokon át a bibliamagyarok hasonlóképpen vetkeztek és rejtőztek. A Septuaginta az Apokompaios-nak fordítja, amely görög szavakból, és rosszindulatú istenséget jelent. Ősi zsidó íráskorban a korai egyházatyák fordításként mondták (SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1291-1292. oldal).
XIX. és XX. századi, hasonló névzetű magyarok között van Samuel M. Zwemer, William Milligan, James Hastings és William Smith a presbiteriánus egyházakból; E. W. Hengstenberg, Elmer Flack és H. C. Alleman a lutheránus egyházakból; William Jenks, Charles Beecher és F. N. PeLoubet a kongregacionalista egyházakból; John M'Clintock és James Strong a metodista egyházakból; James M. Gray a református egyházakból; J. B. Rotherhorn a Krisztus tanítványai

kérdés; Ás George A. Barton a Barátok Társaságában. Sokan mások is kifejezték, hogy hasonlóan nézeteket vallanak (Questions on Doctrine, 394-395. oldal).

Ha Azazel Szentét ábrázolja, hogyan tudja a Szent-rés (lásd 3Máz 16:10) összekapcsolni őt az engeszteléssel? Ahogy a főpap, miután megtisztította a templomot, a bűnt Azazelre helyezte, akit ártókra eltávolítottak Isten népéből, így Krisztus is, miután megtisztította a mennyi templomot, Isten népének bevallott és megbocsátott bűntetteit Szentünkre helyezi, akit ártókra eltávolított az áldozók. "Milyen celszerű, hogy annak a dráma az utolsó cselekményeként, amelyben Isten eljár a bűnnel szemben, Isten visszavárja Szentünkre fejére mindazt a bűnt és vátket, amely eredetileg tőle indult ki, és egykor olyan tragédiát okozott azok életében, akik Krisztus engesztelő vére által megszabadultak a bűntől. Tehát a kár teljes, a dráma véget ért. Csak akkor mondható igazán, hogy a bűn ártókra eltűnt Isten világegyetemből, amikor Szentünkre, minden bűn szűtője végleg eltűnik. Ilyen értelemben érthetjük meg, hogy a bűnbaknak szerepe van az engesztelésben (3Máz 16:10). Amikor az igazak áldozóinak, a gonoszok "kivágatnak", és Szentünkre nincs tőbb, csak akkor lesz a világegyetemben olyan teljes körű hang, mint mielőtt a bűn elkezdődött." (The SDA Bible Commentary, jav. kiad., 1/778. oldal).

22.

Á

Holbrook, "Sanctuary of Salvation", 16. oldal

23.

Á

Treyer, "Day of Atonement", 245. oldal

24.

Â

Holbrook, "Light in the Shadows", 30. oldal

25.

Â

Lásd a 4. fejezetet

26.

Â

Henry Alford, The Greek Testament, 3. kiad.
(London; Deighton, Bell and Co., 1864), 4/179. oldal

27.

Â

B. F. Wescott, Epistle to the Hebrews, 272.,
271. oldal

28.

Â

A bevallott bűnűket Krisztusra helyezésével észvalóságosan
írják... a mennyei szentlyre" (White: A nagy kezdelem, 376,
oldal).

29.

Á

Ez az Á-tÁ©let azokkal foglalkozik, akik Isten gyermekeinek vallottÁjk, ill. valljÁjk magukat. â€ŽA jelkÁ©pes szolgálata idejÁ©n csak azokÁ©rt folyt engesztelÁ©s, akik elözüleg búneiket megbÁjnva Á©s megvallva, Isten elÁ©lÁ©ptek, Á©s búná¼k a búná©rt hozott Ájldozat Á°tjÁjn ÁjtkerÁ¼lt a szenthelyre. Azon a komoly napon, a vÁ©gső engesztelÁ©s Á©s vizsgÁjlati Á-tÁ©let napjÁjn JÁ©zus csak azoknak az Á¼gyÁ©vel foglalkozik, akik magukat Isten gyermekeinek vallottÁjk. A gonoszok megÁ-tÁ©lÁ©se, ami egÁ©szen májs Á©s kÁ¼lÁ¼n munka, kÁ©sőbb tÁ¼rtÁ©nik. â€~Az Á-tÁ©let az Istennek hájzÁjn' kezdődik. â€ŽHa pedig elöszÁ¼r mi rajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a vÁ©ge, akik nem engedelmességek az Isten evangÁ©liumÁjnak?" (1Pt 4:17)" (I. m., 428. oldal).

30.

Á

A zsidÁ³ hagyomÁjny hosszÁ° ideje JÁ³m Kippurral ÁjbrÁjzolja az Á-tÁ©let napjÁjt, azt a napot, amikor Isten a trÁ³njÁjn Á¼l, Á©s megÁ-tÁ©li a vilÁjgot. A feljegyzÁ©sek kÁ¼nyvei megnyÁlnak, mindenki megjelenik Isten elözt, Á©s sorsa megpecsÁ©telődik. LÁjrd â€ŽAtonement, Day of", The Jewish Encyclopedia; Moris Silverman, Á¼sszeÁjllÁ-tÁjában Á©s szerkesztÁ©sÁ©ben, High Holyday Prayer Book (Hartford, Conn.) Prayer Book Press, 1951), 147, 164. oldal. JÁ³m Kippur a há-vöknek is vigaszt Á©s biztontÁjgot hoz, mert az az â€Ža nap, amikor az Á-tÁ©let eljÁ¼vetelÁ©nek fá©lelmetes vÁjrsÁjja vÁ©gÁ¼l helyet ad annak a biztos meggyözödÁ©snek, hogy Isten nem marasztalja el azokat, akik tÁ¼redelmesen Á©s alÁjzattal hozzáj fordulnak, hanem igazÁjn megbocsÁjt nekik" (William W. Simpson, Jewish Prayer and Worship [New York; Seabury Press, 1965], 57-58. oldal).

31.

Â

Lásd az Arthur J. Ferch, "The Judgment Scene in Daniel 7", Sanctuary and Atonementben, 163-166, 169. o.

32.

Â

A Dániel könyvét Antiochiai magyarázat
kötéséről lásd W. H. Shea, Selected Studies on Prophetic Interpretation,
25-55. oldal

33.

Â

Shea, "Unity of Daniel", Symposium on Daniel-ben,
szerk., F. B. Holbrook (Washington D. C.; Biblical Research Institute of the
General Conference of Seventh-day Adventists, 1986), 165-219. oldal

34.

Â

"The Amazing Prophecies of Daniel and Revelation," These
Times, 1979. Április, 18. oldal. Lásd szintén: a Maxwell, God Cares,
1/166-173. oldalt és a 12. fejezetet

35.

Â

A földi templomban az engesztelési napon a főpap
felgöcsögeltette a szolgálatát az első helyiségben, és bement a szentek
szentjébe. Amikor Krisztus belépett a szentek szentjébe, hogy elvégezze az
engesztelésbefejező munkáját, az Ő szolgálata is megszűnt az első
helyiségben, és megkezdődött a másodikban... Krisztus is kezbenjírni munkájának
csak egyik szakaszát fejezte be, hogy elkezdje munkájának második szakaszát,
de most is a várra hivatkozik az Atya előtt a bűnszűk körében." (White: A
nagy kezdelem, 382-383. oldal)

36.

Â

A KJV Âs NKJV (angol) fordÂ-tÂ;sok a hÂber nicdaq kifejezÂst Â-gy adja vissza: âžmegtisztul". A The New American Bible is Â-gy fordÂ-tja. Ez a kifejezÂs a legrÂgibb angol fordÂ-tÂ;sokban is megtalÂlhatÂs, mint pl. Bishop Bible (1566), Geneva Bible (1560), Taverner Bible (1551), Great Bible (1539), Matthew Bible (1537), Coverdale (1537) Âs Wycliffe (1382). Ezt a latin Vulgata mundabitur, âžmegtisztult" szavÂjbÂl fordÂ-tottÂ;k, amely az Â"testamentum legrÂgibb fordÂ-tÂ;sainak, a Septuaginta Âs a Theodotion Katharistesetai ("megtisztul") szavÂiban gyÂkerezik. (Âsj kat. ford.: âžKÂtezerhÂromszÂz estig, reggelig, aztÂn tiszta lesz a szentÂly.")

A legtÂbb modern fordÂ-tÂ;s nem tÂkrÂzi ezt a hagyomÂnyos ÂrtelmezÂst. Mivel a nicdaq a cÂdaq gyÂkbÂl szÂrmazik, amelynek tÂg jelentÂse van, kÂztÂk âžigazzÂj tenni", âžigaznak lenni", âžigaz", âžmegigazult" Âs âžigazolt", ezek a fordÂ-tÂ;sok Â-gy adjÂk vissza a cÂdaq-ot: âžvisszajÂllÂ-tva helyes ÂjllapotÂiba" (RSV), âžmegfelelÂen helyreÂjllÂ-tva" (NASB), âžÂbÂl felszentelve" (NIV) Âs âžhelyreÂjllÂ-tva" (TEV). Az ÂszÂvetsÂgi kÂltÂi pÂrhuzamossÂg bizonyÂgot tesz arrÂl, hogy a tsadaq rokon ÂrtelmÂ lehet a taħerrel, ami azt jelenti, âžtisztÂnak lenni" (JÂb 4:17; 17:9) (NIV), "zÂkah-hal, âžtisztÂnak lenni" (JÂb 15:14; 25:4) Âs a borral, âžtisztasÂg" (Zsolt 18:21). A nicdaq tehÂjt âžnyelvileg ilyen ÂrtelmezÂseket tartalmaz: âžmegtisztÂ-tÂ;s, igazolÂ;s, megigazÂ-tÂ;s, helyretÂtel, helyreÂjllÂ-tÂ;s'. BÂrhogy is adjuk vissza a hÂber kifejezÂst modem nyelven, a szentÂly âžmegtisztÂ-tÂ;sa' magÂban foglal tÂnyleges tisztÂ-tÂ;st, valamint olyan cselekmÂnyt is, mint igazolÂ;s, megigazÂ-tÂ;s Âs helyreÂjllÂ-tÂ;s." (Hasel, âžÂLittle HornÂ«, the Heavenly Sanctuary and the Time of the End; A Study of Daniel 8:9-14", Symposium on Daniel, 453. oldal). LÂsd i. m., 448-458. oldal; Hasel, âžThe âžLittle Horn", the Saints, and the Sanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 203-208. oldal; Niels Eric Andreasen, âžTranslation of Nicdaq/Katharistesetai on Daniel 8:14", in Symposium on Daniel, 47596. oldal; Maxwell, God Cares, 1/175; âžChrist and His High Priestly Ministry", Ministry, 1980. oktÂber, 34-35. oldal.

37.

Â

Egyesek a "Közvetlen Hét napos estvéig és reggelig" kifejezést csak 1150 valóságos napnak értelmezik. De ez ellentétben áll a héber nyelv alkalmazásával. Carl F. Keil, a Keil és Delitzsch kommentár szerkesztője, ezt írta: "Amikor a héber emberek a napot és éjszakát, a hét napjainak alkotórészeit kiegészítik, akkor mind a kettőnek a számát említik. Azt mondják például, hogy 40 nap és 40 éjszaka (1Móz 7:4,12; 2Móz 24:18; 1Kir 19:8), és három nap és három éjszaka (Ján 2:1; Mt 12:40), de nem 80 vagy hat nap és éjszaka, amikor 40 vagy három teljes napról beszélnek. A héber olvasás nem tudja a 2300 estét és reggelt 2300 főnapnak, sem 1150 egész napnak érteni, mert a teremtéskor a reggelből és estéből nem a fő, hanem az egész nap állt... Ezért úgy kell vennünk ezeket a szavakat, ahogy vannak, azaz 2300 egész napnak kell értenünk őket" (C. F. Keil, Biblical Commentary on the Book of Daniel, fordította M. G. Easton, C. F. Keil és F. Delitzsch, Biblical Commentary on the Old Testament-ben Grand Rapids; Wm. B. Eerdmans, 1959), 25. kötet, 303-304. oldal. További indoklás: C. J. Hasel, "Sanctuary of Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 195. oldal; Hasel, "The Little Horn", Heavenly Sanctuary and the Time of the End", Symposium on Daniel, 430-433. oldal; Siegfried J. Schwantes, "Ereb Boqer of Daniel 8:14 Re-Examined", Symposium on Daniel-ben, 462-474. oldal; Maxwell, God Cares, 1/174. oldal.

38.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 21985. oldal; 3/252, 743 oldal; 4/397, 404. oldal. Arról az elvről, hogy egy prófétikus nap egy valóságos évet jelent, lásd Shea, Selective Studies on Prophetic Interpretation, 56-93. oldal.

39.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Hasel, â€žSanctuary in Daniel 8", Sanctuary and Atonement, 196-197. oldal; Shea, â€žUnity of Daniel", Symposium on Daniel, 220-230 oldal

40.

Â

A hÃ©ber Ã¡rÃ¡sok elemzÃ©se, mint pÃ©ldÃ¡ul a Misna tanÃ¡sÃ¡ja, hogy bÃ¡r a chÃ¡itak jelentheti azt, hogy â€žmeghatÃ¡roz", Ã¡ltalÃ¡nosabb jelentÃ©sÃ©ben a â€žleszabni" gondolat van (Shea, â€žThe Relationship Between the Prophecies of Daniel 8 and Daniel 9", Sanctuary and Atonement, 242. oldal)

41.

Â

Gesenius, Hebrew and Chaldee Lexicon to the Old Testament Scripture, ford. Samuel P. Tregelles (Grand Rapids; W. B. Eerdmans, hasonmÃ¡s kiad., 1950), 314. oldal

42.

Á

Lásd French, "Commencement Date for the Seventy Week Prophecy", 70 Weeks, Levelitus, and Nature of the Prophecy, 64-74. oldal

43.

Á

Dániel 8-ban világos, hogy a 2300 év hosszát illeti fel.
Elhangzott ez a kódszó: "Meddig tart a látomás?" (Dániel 8:13). A "látomás" kifejezés ugyanaz, mint amit az 1. és 2. vers használ. Tehát amikor az angyal felteszi a kérdést: "Meddig tart a látomás?", olyan választ vár, ami feljeli az egész látomást az első jelletől a második jelletől a kicsiny szarv jelképén át a végéig, ahogy azt Dániel 8:17. és 19. verse jelzi. Hogy a 2300 este és reggelre válassza meg ezt a kérdést, ez először világosan tanúsítja, hogy annak fel kell jellelnie a Média-perzsa birodalom idejétől a végéig terjedő időszakot, jelezve, hogy azok éveket jelentenek.

44.

Â

VÃ¶. Damsteegt, Foundation's of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 14-15. oldal; Froom, Prophetic Faith of
Our Fathers, 4. kÃ¶tet

45.

Â

Froom, Prophetic Faith of Our Fathers, 4/404. oldal

46.

Â

LÃ¡sd pÃ©ldÃ¡ul Francis D. Nichol, The Midnight Cry
(Washington, D. C.; Review and Herald, 1944)

47.

Â

Lásd From, Prophetic Faith of Our Fathers, 1-4.
Kötet; Damsteegt, Foundations of the Seventh-day Adventist Message and Mission, 16-20. oldal

48.

Â

Lásd Damsteegt, Foundation's of the Seventh-day
Adventist Message and Mission, 103-146. oldal; White: A nagy kézdelem,
378-385. oldal

49.

Â

Froom, Movement of Destiny, 543. oldal

50.

Â

Holbrook, Light in the Shadows, 34. oldal

51.

Â

Krisztus példázatai, 212. oldal

52.

Á

Holbrook, Light in the Shadows, 35. oldal

53.

Á

Az emberek számára a kegyelemidő akkor érhető, amikor tényleg meg kell halni. Egy ember kegyelemideje lezárulhat akkor (1) amikor meghal; (2) amikor elárvete a megbocsáthatatlan bűnt (Mt 12:31-32; Lk 12:10); (3) amikor a kegyelem mindenki számára lezárul, például a második advent előtt. Amíg Krisztus mint főpap Isten előtt emberként szolgál, addig van kegyelem. "Semmilyen ártatlan nem hajthat végre kegyelem nélkül, amíg Krisztus főpapi szolgálata nem ér véget. De a hat utolsó csapás kegyelem nélkül letetik ki [Jel 14:10; 15:1], tehát azután, hogy Krisztus befejezi a nyitást, az a kegyelemidő lezárul." (U. Smith, SDA Encyclopedia, jav. kiad., 1152. oldal)